

Nacional

**Junqueras
critica Junts
per no voler
ampliar la base**

**Diu a Puigdemont
que l'aposta d'ERC
d'integrar no
independentistes
alenteix el procés**

**Comença la
campanya
de Nadal
comercial**

**Fins al dia de Nadal
encara queden 27
dies seguits amb
el comerç obert
per fer compres**

ECONOMIA LA PRESSIÓ FISCAL

Catalunya, una fisco

MIQUES • La Generalitat tan sols recapta un 17,5% dels seus ingressos tributaris; la resta depenen de l'Estat, que també gestiona les bestretes **CONSENS** • Experts i agents socials coincideixen que el problema de base és l'infrafinançament

M. Moreno
BARCELONA

La negociació dels pressupostos porta associada la flaire del debat sobre la fiscalitat, de la qual han de sorgir els ingressos que faran possible la despesa i la inversió públiques. Quan encara no s'han concretat els comptes catalans, els agents socials, sindicats i patronals, ja han tret l'artilleria pesant per deixar clares les seves preferències; com era d'esperar, diametralment oposades. Però el cert és que la capacitat catalana d'incidir en la recaptació té moltes limitacions, perquè el gros del que paguen els catalans va cap a Madrid i, des d'allà, La Moncloa, com el pare carabasser, és qui reparteix els recursos en funció d'una llei de finançament que tothom admet que fa temps que va caducar. De fet, el que recapta la Generalitat entre els impostos propis i els cedits es queda en un 17,5% del total.

Sigui com sigui, els sindicats advoquen per un increment dels ingressos tributaris i per "l'avenç cap a un canvi en els tipus impositius i les bases fiscals que reforci la progressivitat i la capacitat recaptatòria del sistema tributari, incidint en la contribució d'aquells que acumulen més riquesa", segons un document conjunt que van publicar la UGT i CCOO fa uns dies amb les seves propostes pressupostàries.

Les patronals, en canvi, defensen les rebaxes fiscals, que, asseguren, contribuiran a la competitivitat de l'economia catalana

en un entorn globalitzat. Un dels cavalls de batalla de l'empresariat és l'impost sobre el patrimoni, que ha desfermat una competència territorial encapçalada per Madrid i secundada per altres comunitats com Andalusia, que no ha estat missatges passivo-agressius cap a Catalunya, amb el seu president exhortant les empreses catalanes a portar-hi la seu.

Hi ha algunes veritats acceptades, com ara que els atribolaments del presupost català i de les filigranes fiscals del govern provenen d'un infrafinançament que no depèn directament de la Generali-

Els agents socials discrepen sobre l'enfocament de la política fiscal

tat, sinó de la desídia de l'administració espanyola per reformar un sistema arnau de fa anys, que no respon a les noves necessitats d'una societat que ha mutat extraordinàriament en els últims temps.

Ricard Bellera, secretari de Treball, Economia i Estudis de CCOO, lamenta que, en el context de forta competència fiscal entre territoris, Catalunya aparegui com "l'única que no rebaixa la pressió fiscal". Però critica el "campi qui pugui" imperant, que no solament redueix els ingressos, sinó la mateixa capacitat d'intervenció de l'administració. Pel sindicalista de CCOO, la situació actual exigeix reforçar

la capacitat d'adaptació al canvi, l'ecològic i el digital, sense oblidar la protecció social en un context de pobresa a l'alça. Per Bellera, "entrar en la lògica de la competència a la baixa en la fiscalitat és irresponsable". També opina que qui té més poder mediàtic per condicionar el debat és precisament "qui més guanya i menys paga", i recorda els guanys milionaris de les empreses de l'Ibex-35 aquest any.

A l'altra banda de l'espectre tàctic hi ha les patronals. Fa uns dies Pimec reunia en un col·loqui els partits polítics i es mostrava partidària de reduir la pressió fiscal. Des de Foment del Treball, s'expressa en una línia molt semblant el seu secretari general adjunt, Salvador Guillermo, que creu que el marge de maniobra dels comptes públics és "relativament limitat" i que "no es poden aturar tots els efectes de la crisi per la via del pressupost". Si bé admet que ara mateix la política fiscal ha de ser "prudent", assenyala que la política monetària europea ha esdevingut restrictiva i que, per tant, "no es pot posar més llenya al foc a les portes d'una frenada en el creixement o potser una recessió".

Guillermo remarca que, "amb un sector privat deprimat", caldria aprofitar l'excedent de recaptació que provoca el fenomen inflacionari per pal·liar aquesta atonia, i evitar la tendència d'introduir noves figures tributàries que considera "contraproduents". En aquest sentit,

Ingressos tributaris de la Generalitat Desembre 2021. En milions d'euros

Tributs propis gestionats per l'Agència Tributària de Catalunya (ATC)

- ◆ Grans establiments comercials
- ◆ Habitatges buits
- ◆ Actius no productius de persones jurídiques estades en establiments turístics
- ◆ Begudes ensucrades envasades
- ◆ Emissió de gasos a l'atmosfera per la indústria
- ◆ Emissió d'òxid de nitrògen per l'aviació comercial
- ◆ Emissió d'òxid de carboni pels vehicles de tracció mecànica
- ◆ Instal·lacions que incideixen en el medi ambient
- ◆ Gravamen de protecció civil

Total 295,6 milions = 1,1% del total general

Tributs cedits gestionats per l'ATC

- ◆ Successions i donacions
- ◆ Patrimoni
- ◆ Transmissions patrimonials
- ◆ Actes jurídics documentats
- ◆ Jocs i apostes

Total 4.265,5 milions = 16,4% del total general

Total tributs gestionats per l'ATC (propis i cedits) 4.561,2 milions = 17,5% del total general

Les frases

“Els impostos propis cada vegada seran més normals per les necessitats d'una economia verda”

Guillem López-Casasnovas
ECONOMISTA I CATEDRÀTIC DE LA UNIVERSITAT POMPEU FABRA

“El 98% de l'esforç que suposaria no deflactar la tarifa de l'IRPF recauria sobre les rendes més altes”

Ricard Bellera
SECRETARI DE TREBALL, ECONOMIA I ESTUDIS DE CCOO

“No es poden aturar tots els efectes de la crisi via pressupost; el marge de maniobra és limitat”

Salvador Guillermo
SECRETARI GENERAL ADJUNT DE FOMENT DEL TREBALL

el directiu de Foment creu que "tant l'Estat com la Generalitat han d'entendre que cal deflactar la tarifa de l'IRPF, que no s'ha tocat des de finals del 2014". "Hem d'evitar -hi afegim- que qui ara guanya més nominalment no pugui viure millor perquè l'empobrim per detració fiscal."

Foment creu fermament que no tan sols no s'han d'apujar els impostos, sinó que Catalunya

hauria d'anul·lar el de patrimoni, "si no en un any, si en rebaxes progressives".

Des de CCOO, Bellera, en canvi, veu just l'impost sobre el patrimoni i no veu necessària la deflactació de la tarifa de l'IRPF. Si bé la teoria afirma que, com que amb la inflació s'actualitzaran els salaris, els ingressos "saltaran" de tram de l'impost i això vol dir que molta gent hi sortirà perdent perquè pagarà

més impostos tot i guanyar més, Bellera creu que això "és una mentideta". I ho argumenta recordant que estudis del seu sindicat indiquen que el 98% d'aquesta càrrega es concentra en els trams més alts, i que pràcticament no afecta els contribuents amb ingressos baixos. "I també perquè no a tothom li han pujat el sou, i menys de manera proporcional a la inflació."

Un altre tema recurrent

L'APUNT

La pau que tant ens falta

Mireia Rourera

Demà a les set de la tarda a La Model es presentarà *Papers de pau*, el nou llibre de la col·lecció Clàssics de la Pau i la No-violència (ICIP i Angle Editorial), amb una selecció de textos de l'enyorat activista i economista Arcadi Oliveres, alguns dels quals inèdits. L'Arcadi denunciava les guerres des de tots els vessants i defensava la cultura de la pau i el desarmament. Què di-

ria del que està passant a Ucraïna? i del que està passant a l'Afganistan o a l'Iran? I de la nostra desafecció de tots els problemes dels altres si no ens afecten directament a nosaltres? El pensament de l'Arcadi ens ha d'interpel·lar sempre i, encara que ens pensem que no podem fer res per canviar el que passa al món, hauríem, ni que sigui, de tenir-ne consciència.

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

Fiscalitat petita

Fiscalitat de Catalunya

Tributs cedits gestionats per l'Estat no subjectes a bestretes

- ◆ Dipòsits de les entitats de crèdit
- ◆ Especial sobre hidrocarburs
- ◆ Especial sobre determinats mitjans de transport
- ◆ Joc en línia

Total: 171,9 milions = 0,7% del total general

Tributs cedits gestionats per l'Estat subjectes a bestretes

- ◆ IRPF
- ◆ IVA
- ◆ Impostos especials (tabac, alcohol, hidrocarburs i electricitat)

Total: 21.334,7=81% del total

Total general
26.067,8 milions

Font: Departament d'Economia i Finances de la Generalitat

al voltant de la fiscalitat catalana són els impostos propis. Salvador Guillermod lamenta que Catalunya sigui "líder en creació d'impostos propis, alguns dels quals no s'apliquen enlloc més del món, com ara el d'actius no productius". Pel membre de Foment, "recapten poc, tenen costos de gestió i donen la imatge d'un sistema fiscal complex davant dels inversors estrangers". El directiu patronal torna a denunciar l'infrafinançament de què som objecte en el sistema autonòmic. "L'última revisió es va fer fa una dècada i, tot i que l'actualització és potestativa, és necessària." Per contra, denuncia que la Generalitat fa "un ús abusiu de les noves figures aduint aquest infrafinançament", per la qual cosa conclou que "el problema no es pot resoldre demanant més als catalans, que ja aportem prou a la cistella comuna de l'Estat" espanyol.

Anàlisi d'expert

Al marge dels agents socials, els experts també hi aporten les seves consideracions. El catedràtic Guillel López-Casasnovas és, també, director de la *Revista Econòmica de Catalunya* (REC), que en l'últim número ha aplegat una colla d'experts per analitzar els elements clau del sistema fiscal en un ampli monogràfic. López Casasnovas comença amb una apreciació clara: "Estem demanant massa a la fiscalitat." Per ell, "és molt difícil redreçar el rumb al qual ens du la globalització amb un sistema fiscal determinat, però sí que ens podem fixar en la despesa pública". Perquè, continua, "arreglar la distribució a través de la fiscalitat és un somni impossible, i economistes com Piketty i companyia ja saben que la fiscalitat dona per al que dona i que el que convé és gastar bé".

Pel catedràtic, si no es fan els ajustos correctes, "es generen distorsions entre tipus d'actius, rendes monetàries i en espècie, etc., i la llei es va modi-

ficant amb els acompanyaments dels pressupostos, que acaben generant petits engendres".

López-Casasnovas veu algunes millores possibles en la fiscalitat catalana, com ara que actualment tracta pitjor la reinversió de beneficis empresarials que no pas l'endeutament, i el fet que el sistema no afavoreix l'atracció de qui ha sortit fora i tornaria al país i sí que, en canvi, "expulsa" qui es planteja expatriar-se, "sigui a Andorra o a les Caiman".

Un tercer tema que per a l'economista seria interessant és l'acceptació de la *sandbox*, un sistema d'innovacions tecnològiques que permet proves en un entorn controlat, amb algunes mesures que podrien ser beneficioses com ara la inversió en R+D o en innovació. Però, assenyala, "l'Estat li té molta por, perquè podria ser un colador d'evasió fiscal", malgrat que fora bo per frenar l'avversió al risc, perquè es donarien garanties d'estabilitat fiscal.

El director de la REC és tolerant amb els impostos propis catalans i creu que aquesta miscel·lània "cada vegada serà més normal, per exemple, per les exigències d'una economia verda", ja que, recorda, el seu objectiu no és recaptatori, sinó l'ajust de comportaments i que els beneficis retornin al món productiu.

Quant al polèmic impost sobre el patrimoni, el catedràtic creu que, en un món global on les rendes del treball estan més mal tractades que les del capital, cal gravar-lo en l'estoc, perquè "la renda és més fàcil de moure". En canvi, deslocalitzar patrimonis és molt més complex i, malgrat el que diuen, "no s'han vist grans deslocalitzacions de patrimoni". En tot cas, Casasnovas creu que cal una reforma del tribut, que ara mateix és en mans d'una comissió d'experts, i confia que s'articularà de manera que no toqui les competències autonòmiques i que estableixi una certa harmonització per evitar el dúmping entre territoris. ■

Una contribuent elaborant la declaració en línia de l'impost sobre la renda de les persones físiques ■ EL PUNT AVUI

ECONOMIA LA PRESSIÓ FISCAL

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Xavier Martínez-Gil** Portaveu de la Plataforma per una Fiscalitat Justa, Ambiental i Solidària

“Falta transparència sobre els beneficis fiscals dels rics”

REIVINDICACIÓ • “Catalunya hauria de recaptar el 100% de l’IRPF, perquè la majoria de serveis que gestiona el govern es financen amb aquest impost” **EQUITAT** • És cert que aquí es paga més per patrimoni, però també cal tenir clar que és el tribut més just” **MISSATGES** • “He desmentit mil vegades els mantres que es diuen demagògicament sobre l’impost de successions”

M. Moreno
BARCELONA

És un històric de la reivindicació d’un model tributari que prioritzi el benestar social. Des de la Plataforma per una Fiscalitat Justa reclama l’equitat econòmica entre els ciutadans i la lluita contra l’elusió i l’evasió fiscal de les grans fortunes.

Quina resposta donaria a tots els que reclamen baixades d’impostos?

Si preguntem als anomenats liberals ens diran sempre que cal abaixar-los. El tema, en realitat, és com es reparteix aquesta càrrega, que serveix perquè l’administració pugui atendre necessitats de la població. Curiosament, els liberals són els primers que, quan van mal dades, demanen ajudes als governs. Si complim amb l’article 31 de la Constitució, queda clar que els que més han de contribuir a la despesa pública han de ser els que més tenen. I aquí entren impostos com l’IRPF i el seu disseny, perquè si parlem de l’IVA, és un impost absolutament regressiu, el paguem tots igual quan anem a comprar.

El famós article 31 diu que tothom ha de contribuir a sostenir la despesa pública d’acord amb la seva capacitat econòmica i que el sistema serà progressiu però no confiscador. Això s’està complint?

Els que han de pagar més són els grans patrimonis, grans corporacions i grans multinacionals. Hi ha hagut acords minsos internacionals en el marc de l’OCDE sobre la fiscalitat de les multinacionals i s’ha establert una tarifa mínima del 15%. A l’Estat el primer que denunciem fa temps des de la Plataforma és l’abús que es fa de la figura dels beneficis fiscals, amb tarifes reduïdes, reduccions de base, de quota... Són uns beneficis hiperdesenvolupats, que fan

Xavier Martínez és un històric de la reivindicació d’una fiscalitat més progressiva ■ ARXIU

que es recapti fins a vuit o deu punts per sota de la mitjana europea respecte al PIB. La ineficiència de l’Estat ve per aquest volum de beneficis fiscals, que no van acompanyats de la corresponent transparència. Tampoc hi ha un seguiment de l’impacte d’aquestes bonificacions en els objectius sobre els quals s’han establert, ni de la repercussió que tenen en recaptació.

Aquesta falta de transparència també es troba en el mateix sistema de finançament...

Estem davant d’un sistema de finançament caduc. Ja era deficient quan es va establir, però ara ja han passat vuit anys sense que s’actualitzi com caldria i sembla que ningú s’atreveixi a reformar-lo. Catalunya hauria de tenir la gestió del cent per cent de l’IRPF, perquè el gruix

dels serveis que gestiona la Generalitat provenen d’aquest impost. És cert que es rep el 50% de l’IRPF, però la recaptació, en acabat, la fa l’Estat, i amb un sistema de bestretes i compensació totalment ineficient, amb retards constants. Sembla el pare que paga la setmanada al seu fill adolescent. La qüestió és que Catalunya aporta cada any al voltant de 16.000 milions i ningú aporta dades sobre com i on es gasten. L’Estat rep fons europeus, Feder, agraris, socials, els Next Generation... I ha de retre comptes a Europa sobre la seva destinació. En el cas del finançament autonòmic, l’Estat no especifica on van els diners que redistribueix.

Creu que caldria una reforma integral de la llei de finançament autonòmic (Lofca)?

L’Estat no la vol abordar, com tampoc la del sistema fiscal. Es limita a introduir mesures puntuals, anunciades de manera populista. Algunes van en una bona línia, però són insuficients.

S’acusa la Generalitat de tenir massa impostos propis, què en pensa?

La Generalitat recapta un percentatge mínim de tots els impostos que paguen els catalans. Els tributs propis no són recaptatoris. Són quirúrgics, no els ha de pagar tothom. Serveixen per reconduir conductes amb petites externalitats, per fer que qui més contamina pagui més, o per conscienciar els ciutadans sobre hàbits de consum, pensant en la salut. I a més són finalistes, la recaptació es destina a millores en aquests àmbits.

Vostè ha estat molt crític amb els arguments en contra de l’impost de successions...

He desmentit diverses vegades certs mantres que es diuen de forma demagògica al voltant d’aquest impost, com ara que només es paga a Catalunya o que si heretem un pis dels nostres pares ens haurem d’endeutar. A Madrid no s’ha eliminat i que és un impost vigent en la majoria de països de l’OCDE.

I sobre el de patrimoni, que ha desfermat una forta competència entre territoris a l’Estat?

És cert que a Catalunya és on es paga més per aquest impost. Però també cal dir que es tracta del tribut més just, perquè el paguen les grans fortunes. I aquesta és una de les qüestions que no gosa abordar Pedro Sánchez. Hi ha territoris que l’han suprimit, moltes receptores nates, que a més no tenen les despeses que té Catalunya, no tenen policia, no gestionen infraestructures, etc. I també cal veure l’evolució demogràfica a Catalunya, l’allau de població que ha arribat en els últims deu o quinze anys, i mentrestant tenim el mateix sistema de finançament.

Les patronals indiquen que una pressió fiscal massa alta desincentiva la inversió a Catalunya.

El discurs de la competitivitat està ple de fal·làcies. Les empreses van on hi ha més oportunitats de negoci i d’activitat. Catalunya, i sobretot el *hinterland* de Barcelona, que comprèn des de les Balears, tot el sud de França i fins a Saragossa, és prou potent per atreure inversions. Tenim infraestructures, gent amb bona formació... Els impostos són un tema totalment secundari. Si fóssim un desert no atrauríem inversions per molt que donéssim incentius fiscals. La nostra competitivitat no s’ha de basar a precaritzar condicions laborals o renunciar a serveis socials. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Junqueras veu Junts “miops” vers els no independentistes

El líder d'ERC respon a Puigdemont que allò que alenteix la independència és la seva renúncia a aliar-se amb sectors socials que no ho són ■ Els acusa d'egoistes per renunciar a governar el país

Xavier Miró
BARCELONA

El president d'ERC, Oriol Junqueras, va respondre ahir amb crítiques a la crítica feta dissabte als republicans per l'expresident Puigdemont. Així, en el marc del ple del Consell de la República de dissabte, Puigdemont va acusar ERC de no poder confrontar amb l'Estat espanyol pel fet de ser soci parlamentari del PSOE i En Comú Podem a Madrid en una estratègia que considera que els porta a fer alguns passos en contra de la independència. Doncs ahir mateix Junqueras li va rebatre la crítica amb una crítica encara més contundent des del Congrés Nacional del Jovent Republicà.

Sense citar Puigdemont ni Junts, Junqueras va carregar contra “aquells que es desenten de la lluita compartida” i renuncien a establir aliances amb sectors socials no independentistes que comparteixen la defensa del dret a decidir, segons informaven les agències. El líder d'ERC no va dubtar a qualificar-los de miops i egoistes per no “posar-se al servei del país, arremangar-se”. “Cal bastir molt bé les aliances amb tots els independentistes, amb tots els republi-

Junqueras, durant la seva intervenció en el 30è Congrés Nacional del Jovent Republicà, ahir, a Lleida ■ ACN

cans i amb tots aquells que són profundament democràtics i que, com a democràtes, defensen la fi de la repressió i el dret dels ciutadans a decidir el futur com a país.”

Junqueras va advertir a Junts que “amb retrets i egoisme constant no construiran ni el país ni la societat que diuen que volen construir”. El líder dels republicans considera que l'estratègia del seu partit és l'única útil i que funciona perquè busca ser “més

forts en termes democràtics”. I en resposta directa a l'acusació de Puigdemont de frenar la independència, Junqueras va rebatre la seva crítica conclouent que, amb la sortida del govern i la seva actitud, Junts els fan “avançar una mica més lents” del que voldrien cap a la independència. Junqueras va instar ERC a superar prejudicis: “Coneixent el món, el nostre entorn i la nostra societat i implicant-nos-hi.” ■

Albiach demana ambició a ERC

La presidenta del grup parlamentari d'En Comú Podem, Jéssica Albiach, va demanar a ERC ambició i humilitat per arribar a un acord pressupostari. Ambició perquè la situació del país requereix fets i transformacions, va afirmar Albiach en la presentació a Terrassa de l'alcalde de la seva formació, Agnès Petit. Segons informava l'ACN, la líder dels comuns veu encara

lluny un acord per aprovar el pressupost del govern perquè calen “fets concrets” sobre els comptes i perquè la formació considera que la reunió tècnica de divendres amb els representants del govern no va anar prou bé. En aquest sentit, Albiach reclama “humilitat” a ERC perquè, de moment, només disposa de 33 dels 135 diputats de la cambra.

Vehí i Rodríguez en les jornades d'ahir ■ ACN

La CUP avisa d'una reforma penal contra les protestes

Redacció
BARCELONA

La diputada de la CUP al Congrés, Mireia Vehí, va advertir ahir de la possibilitat que la reforma penal per derogar el delictes de sedició acabi limitant el dret de manifestació i endurant la persecució a les protestes al carrer. En l'acte conjunt de la CUP amb Adelante Andalucía, ahir a Barcelona, Vehí va afirmar que la reforma del Codi Penal donarà més eines al PSOE: “Si la sedició ha d'anar a costa dels drets col·lectius, el futur que ens espera és un futur de repressió.” Per la seva banda, la líder andalusista Teresa Rodríguez va explicar que “no pot ser que una cosa que és justa incideixi en la criminalització de la protesta” i hi va afegir que les dues organitzacions polítiques estaran atentes als canvis penals anunciats. La CUP i Adelante Andalucía compartien ahir jornades polítiques a la Nau Bostik de la capital catalana. ■

Lluís Salvadó serà el nou president del Port de Barcelona

Redacció
BARCELONA

El diputat ebrenc d'ERC i secretari d'Hisenda durant el referèndum del 2017, Lluís Salvadó, serà el nou president del Port de Barcelona en substitució de qui va ser conseller de Territori per Junts, Damià Calvet, segons avan-

çava ahir *La Vanguardia*. Salvadó abandonarà l'escó al Parlament per presidir el port en substitució de Calvet després que la formació d'aquest, Junts, abandonés el govern. Salvadó s'enfrontarà a un judici per desobediència, malversació, falsedat documental i revelació de secrets pels preparatius del

referèndum com a persona de confiança del vicepresident Junqueras des de la secretaria d'Hisenda del govern. Precisament la setmana passada el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va decidir enviar a judici Salvadó junt amb l'altra mà dreta de Junqueras durant la preparació de l'1-O, l'avui

també diputat i secretari general de Vicepresidència i Economia el 2017, Josep Maria Jové, i també la consellera Natàlia Garriga —ella només afronta l'acusació de desobediència. Nascut a la Ràpita, Salvadó va ser detingut per la Guàrdia Civil junt amb Jové, Garriga i d'altres el 20 de setembre del 2017. ■

El diputat i exsecretari d'Hisenda del govern de l'1-O, Lluís Salvadó ■ JOAN SABATER